

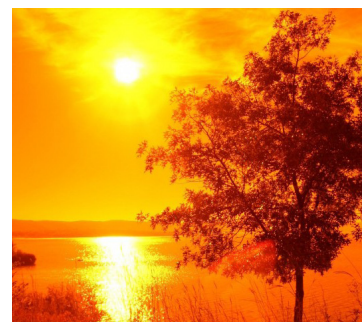
*‘.. en wij weten niet, wat wij doen moeten, maar op U zijn onze ogen gevestigd’
2 Kron. 20:12b*

De laatste maanden heb ik vaak gedacht aan de woorden van koning Josafat. Moabieten, Ammonieten, Meünieten en nog wat andere volken trokken ten strijde tegen Israël. Het leven werd ontregeld en Josafat zat voor zijn gevoel helemaal klem. En dan komen die bekende woorden, waarmee hij eerlijk toegeeft dat hij het ook even niet meer weet. Daarmee geeft Josafat aan dat hij een hogere wijsheid nodig heeft, misschien beter gezegd: hulp van Boven.

Het werd hoog tijd dat we jou / jullie weer even bijpraten. Want er is best veel gebeurd sinds de laatste vriendenbrief bij jullie in de mailbox is verschenen. Tot half maart waren er eigenlijk nauwelijks bijzondere ontwikkelingen. Wel ruimschoots mogelijkheden om God en lokale gemeenten te dienen. Enkele cursussen, een mediation-traject, de zondagse spreekbeurten en het voorbereiden van een landelijke ontmoetingsdag voor medewerkers van het CR-discipelschapprogramma vereisten mijn aandacht. Aangevuld met regelmatige coachgesprekken met deelnemers die in een discipelschap-traject zitten en tegen barrières in hun leven aanlopen. Persoonlijk vind ik het altijd een voorrecht om op die manier bezig te mogen zijn. Met enige regelmaat mag ik terugkijken en dankbaar constateren dat de Heer mij heeft willen gebruiken om een impuls te geven, een keer ten goede te geven of iemand te helpen bij een volgende keuze in zijn of haar leven.

En toen kwam vrijdag de 13e. (Nee, ik ben niet bijgelovig hoor). De dag waarop onze kleinzoon zijn eerste verjaardag mocht vieren, zal ik niet snel vergeten. *‘Aanstaande zondag wordt de kerkdienst gecancelled, maar wil je wel komen want dan gaan we hem opnemen en laten toesturen aan de gemeenteleden’* was het bericht uit de Baptistengemeente van Kampen op 14 maart. Die zondag was lange tijd de laatste samenkomst waar ik mocht voorgaan. Drie maanden lang was het behelpen. Hier en daar af en toe een opname. Het voelde soms of ik in een studio zat, in plaats van in een kerkgebouw. Medio juni voor het eerst weer een samenkomst in de buitenlucht, waarbij de helft van die gemeente het aandurfde om aanwezig te zijn..... Soms wel publiek, soms geen publiek, soms wel koffie na afloop, soms niet. Het is in ieder geval verre van normaal. Wellicht herkenbaar voor jou?

Giessenburg
augustus 2020

Bezoek ook de websites:
www.leadershipdynamics.nl
www.janbaan.info

Familie Baan
Neerpolderseweg 71a
3381JR Giessenburg

Telefoon: 0184 - 65 14 18

E-mail:
baan@leadershipdynamics.nl

Giften naar:
Stichting Leadershipdynamics
te Renswoude o.v.v. Fam Baan.

Het rekeningnummer is:
IBAN: NL97RABO0355124718

De zogenaamde maakbaarheid van de samenleving in het vrije westen heeft een flinke knauw gekregen. Wie de huidige situatie een jaar geleden had beschreven zou niet serieus genomen zijn, maar fantast, doemdenker, of complotdenker zijn genoemd. Ondertussen blijft het angst-niveau erg hoog. In onze kerken ervaren we de gevolgen daarvan. Discussies over wat wel kan en niet kan, overheersen in veel kerken. De persconferenties van Rutte lijken leidend te zijn voor ons gedrag...

De maanden die achter ons liggen heb ik gebruikt om een begin te maken met het schonen van e-mailarchieven. En dat was wel nodig, want met een inbox van bijna 10.000 berichtjes (nee, geen typefout) werd het langzamerhand wat onoverzichtelijk. Daar ben ik nog steeds niet mee klaar...

Privé

De moeder van Marian is eind juli naar de Heer gegaan, drie weken na haar 91e verjaardag. Een afscheid met een lach en een traan. We weten dat ze een mooie leeftijd heeft bereikt en dat ze nu in het Vaderhuis met de vele woningen is. Maar natuurlijk is er ook het verlies van een dierbare. We zijn dankbaar dat we haar na de lock-down nog een poosje konden bezoeken en als familie in haar laatste dagen allemaal afscheid konden nemen.

Sinds dit voorjaar heeft een goede vriendin een aantal overdenkingen van mij opgenomen op video. Als je in je zoekmachine intoetst 'Jan Baan TV online' kom je ze vast wel tegen. Ze staan op een afgeschermd YouTube-kanaal.

Beter iets dan niets, maar eerlijk gezegd vind ik het kijken in een camera, in plaats van naar de mensen die voor mij zitten, nog steeds wennen en lastig. Ik hou van echt contact en bepaalde vormen van interactie.

Wat nu?

Gaan de cursussen en trainingen terugkomen? Eerlijk gezegd verwacht ik dat niet. Althans, niet in dezelfde mate als voorheen. Waarschijnlijk zal het angstniveau in de samenleving hoog blijven met als gevolg dat een substantieel deel van de gemeente ervoor zal kiezen om voorlopig nog geen doordeweekse samenkomsten te gaan bezoeken. Moet ik steeds meer trainingen en cursussen beschikbaar maken op video? Dat is best intensief en (in mijn beleving) voor een deel niet zo effectief. Moet ik cursussen aan gaan bieden door middel van Zoom?

Om een lang verhaal kort te maken: net zoals Josafat hebben we ook hemelse wijsheid nodig. Dat is dan ook waar ik regelmatig om vraag: wat is Gods bedoeling met mij voor de komende jaren? Hoe en waar kan ik het meest dienstbaar zijn met de gaven en talenten die God mij gegeven heeft? Ik geloof met heel mijn hart dat God nieuwe deuren kan openen... En ik zie daar naar uit. Zou je daarin willen meebidden?

Hartelijk dank voor jullie betrokkenheid, gebeden en giften!

Jan en Marjan Baan

*“soms moet je omwegen maken
om tot je doel te komen”*